

Sygn. akt VI U 2572/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 czerwca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Milczarek

Protokolant – sekr. sądowy Sylwia Sawicka

po rozpoznaniu w dniu 3 czerwca 2014 r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania: J. Ż.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 10 lipca 2013 r., znak: (...)

w sprawie: J. Ż.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o wysokość renty

- 1) zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonej J. Ż. prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od dnia (...) r.,
- 2) stwierdza, że organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Sygn. akt VIU 2572/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10 lipca 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. ustalił ubezpieczonej J. Ż. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od dnia(...) roku. W uzasadnieniu wydanej decyzji pozwany powołał się na treść orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS, zgodnie, z którym nie stwierdzono u ubezpieczonej występowania całkowitej niezdolności do pracy oraz niezdolności do samodzielnej egzystencji.

Ubezpieczona od powyższej decyzji złożyła odwołanie, wnosząc o zmianę wydanej decyzji poprzez przyznanie jej prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy.

W uzasadnieniu odwołania ubezpieczona wskazała, iż stan jej zdrowia nie uległ poprawie i czyni ją niezdolną do wykonywania jakiegokolwiek zatrudnienia.

W odpowiedzi na odwołanie ubezpieczonej organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczona J. Ż. (ukończyła szkołę handlową , ostatnio zatrudniona jako kierownik sklepu , sprzedawca) do dnia 30 czerwca 2013 roku uprawniona była do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy. W dniu 27 maja 2013 ubezpieczona złożyła w pozwanym organie rentowym wniosek o ustalenie uprawnienia do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy, przedkładając zaświadczenie o stanie zdrowia.

Pozwany organ rentowy poddał ją badaniu przez lekarza orzecznika ZUS, i Komisję lekarską ZUS które w wydanych orzeczeniach nie uznały ubezpieczonej za osobę całkowicie niezdolną do pracy.

-okoliczności bezsporne

W celu zweryfikowania powyższych orzeczeń wydanych przez lekarza orzecznika i komisję lekarską ZUS Sąd powołał biegłych lekarzy sądowych z zakresu następujących specjalności: onkologa, chirurga, psychiatry, psychologa, specjalisty medycyny pracy.

Biegli lekarze sądowi w wydanym orzeczeniu w dniu 28 stycznia 2014 roku rozpoznali u badanej następujące schorzenia:

- rak trzustki, stan po leczeniu operacyjnym i chemioterapii z podejrzeniem wznowy procesu chorobowego,
- zaburzenia nastroju adaptacyjne.

W ocenie biegłych lekarzy sądowych, po przeprowadzonych badaniach sądowo –lekarskich i zapoznaniu się z dokumentacją medyczną znajdującą się w aktach sprawy, aktualny stan zdrowia ubezpieczonej powoduje całkowitą niezdolność do pracy, czego przyczyną jest wznowa procesu nowotworowego. Schorzenia te skutkują u badanej bólami i zawrotami głowy, zaburzeniami równowagi, zaburzeniami nastroju i zwiększoną nużliwością psychofizyczną, osłabieniem oraz obniżeniem tolerancji wysiłku fizycznego. Ubezpieczona jest całkowicie niezdolna do pracy nadal do 31 stycznia 2015 roku. Wobec powyższego, biegli nie podzielili orzeczenia wydanego przez lekarza orzecznika ZUS i komisję lekarską ZUS, podstawą ich ustaleń była ta sama dokumentacja lekarska, którą dysponował organ rentowy, oraz dowody z leczenia onkologicznego w styczniu 2014 roku.

-dowód: opinia biegłych k. 16-17 akt sądowych

Po zapoznaniu się z wydaną przez biegłych opinią, organ rentowy nie zgłosił do niej żadnych zastrzeżeń i wniósł o zmianę wydanej decyzji.

Sąd uwzględnił wydaną przez biegłych i uznał ją za wyczerpującą poddającą wszechstronnej analizie stan zdrowia ubezpieczonej w odniesieniu do jej możliwości zawodowych.

Opinia wydana przez biegłych została szczegółowo uzasadniona, wnioski w niej zawarte nie nasuwały wątpliwości, co do ich trafności. Biegli są, bowiem doświadczonymi specjalistami z tych dziedzin medycyny, które odpowiadały schorzeniom ubezpieczonej. Opinię wydali po zapoznaniu się z wszystkimi dokumentami leczenia przedłożonymi przez ubezpieczoną. Stanowisko swoje fachowo, logicznie i wyczerpująco uzasadnili, zatem brak było podstaw do prowadzenia dalszego postępowania dowodowego. Nadto pozwany organ rentowy po zapoznaniu się z opinią wydaną przez biegłych nie zgłosił do niej żadnych zastrzeżeń.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 i 2 ustawy przytoczonej na wstępie – renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnia łącznie następujące warunki :

- 1) jest niezdolny do pracy,
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,

3) niezdolność do pracy powstała w okresach wskazanych w ustawie, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Przepisu ust. 1 pkt 3 nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący, co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. Przy czym w myśl art. 12 wspomnianej wyżej ustawy – niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się:

1) stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji;

2) możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne. (art. 13 ust. 1 w/w ustawy)

Na podstawie przepisu art. 107 ustawy FUS prawo do świadczeń uzależnionych od niezdolności do pracy oraz wysokość tych świadczeń ulega zmianie, jeżeli w wyniku badania lekarskiego, przeprowadzonego na wniosek lub z urzędu, ustalono zmianę stopnia niezdolności lub jej ponowne powstanie.

W tej sytuacji Sąd, w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w tym zwłaszcza opinię biegłych sądowych uznał, że odwołanie powódki odnośnie stwierdzenia całkowitej, okresowej niezdolności do pracy zasługuje na uwzględnienie, i zgodnie z art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję, przyznając ubezpieczonej prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy na okres od dnia 1 czerwca 2012 roku na okres trzech lat.

W pkt2 wyroku Sąd Okręgowy zgodnie z przepisem art. 118ust. 1a ustawy emerytalno- rentowej FUS z urzędu orzekł w przedmiocie odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Zdaniem Sądu Okręgowego, w okolicznościach przedmiotowej nie wystąpiły podstawy do stwierdzenia odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji, bowiem podstawą ustalenia przez biegłych całkowitej niezdolności do pracy oprócz dokumentacji lekarskiej przedłożonej w toku postępowania orzeczniczego była także dokumentacja medyczna z miesiąca stycznia 2014 roku potwierdzająca wznowę procesu nowotworowego, dokumentacja ta nie była znana organowi rentowemu ,wobec czego nie wystąpiły podstawy do stwierdzenia odpowiedzialności organu rentowego.